

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. Пазарджик, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20225220103465 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 127а, ал. 2 от СК – даване на разрешение за
издаване на паспорт на дете.

Ищцата Л. К. Г. чрез пълномощника си адвокат Т. твърди, че с
ответника Х. К. Я. са родители на децата Д. Х. Г. и Д. Х. Г., родени от брака
им, прекратен с решение по гр.д. № 1643/2017 г. по описа на Районен съд –
Пазарджик. С решението било дадено разрешение, заместващо съгласието на
бащата, децата да пътуват в чужбина без ограничение на броя на пътуванията,
тяхната продължителност и времето, през което се провеждат, придружавани
от ищцата. Във връзка с изтичане на срока на валидност на паспортите на
децата ищцата се свързала с ответника да ѝ съдейства за издаване на нови
паспорти на децата, но същият не се отзовал. Поради това предявява иск, като
моли да бъде постановено решение, заместващо съгласието на ответника, за
издаване на необходимите лични документи за пътуване в чужбина на децата.

Претендира присъждане на разноските по делото.

Ангажира писмени и гласни доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът Х. К. Я. не е подал отговор
на исковата молба. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се
представява.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в
съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Страните са родители на децата Д. Х. Г., родена на ***** г., и Д. Х. Г.,

роден на ***** г.

С Решение № 880 от 25.10.2017 г., постановено по гр.д. № 1643/2017 г. по описа на Районен съд – Пазарджик, бракът между страните е прекратен с развод, упражняването на родителските права е предоставено на майката и е дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата, за пътуване на децата без ограничение на броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което се провеждат, придружавани от своята майка.

Детето Д. Х. Г. е със 100 % увреждане с диагноза: ДЦП Спастична квадрипареза, за което е издадено ЕР на ТЕЛК.

Съгласно представения по делото социален доклад от ДСП Пазарджик децата се отглеждат в жилище в гр. Пазарджик, ул. „*****“, което е собственост на „Жилфонд“. То представлява апартамент с две стаи, кухня, баня и тоалетна. За децата има осигурени отлични битови условия. Когато майката е в чужбина, за тях се грижи бабата по майчина линия. През учебната 2022/2023 г. Д. е записана като ученичка в 10-и клас на МГ „*****“, гр. Пазарджик. По информация на класния ръководител посещава редовно учебни занятия. Справя се добре с учебния материал. Има приятелки. Няма проблеми с дисциплината. След училище се прибира вкъщи, за да помага в грижите за брат си и в домакинството. Д. е със 100 % увреждане. С него са работили ресурсни учители от гр. Пазарджик, но детето не ги е приело добре и се притеснявало от тях. Децата са изключително привързани едно към друго, а също така към майка си и баба си по майчина линия. Връзката с бащата е прекъсната. Майката никога не е пречатствала контактите на децата с бащата.

Свидетелката Г. А. Д., майка на ищцата, установява, че към момента децата живеят при нея. От 3-4 години ищцата живеела в Германия. Първоначално била при брат си и сестра си, но вече се била устроила самостоятелно. Имала хубава квартира и работа. По-малкото дете щяло да ходи на физиотерапия, защото било с детски паралич, а дъщерята – да завърши училище. Свидетелката също щяла да отиде в Германия, за да помага за децата. Децата били в Германия при майка си за около месец преди да изтече срокът на паспортите им. Ответникът от 5-6 години не се интересувал от децата и не се грижил за тях. Въпреки обещанията да съдейства за издаване на нови паспорти на децата, не пожелал да го направи и казал на ищцата да прави каквото иска.

При така установените правнорелевантни факти съдът приема следното от правна страна:

Предмет на делото са субективно съединени иски с правно основание чл. 127а, ал. 2 от СК за даване на разрешение, заместващо съгласието на бащата, за издаване на документи за пътуване в чужбина на ненавършили пълнолетие деца.

Даването на разрешение за издаване на необходимите документи за пътуване на дете в чужбина представлява спорна съдебна администрация, в

рамките на която съдът се произнася по целесъобразност, изхождайки от най-добрия интерес на детето.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗБЛД заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители. Следователно за да бъде издаден паспорт на децата Д. Х. Г. и Д. Х. Г. е необходимо присъствието и на двамата им родители. От събраните по делото писмени доказателства се установява, че родителите на децата са разделени. От няколко години майката живее и работи в Германия. Когато я няма, децата се отглеждат от баба си по майчина линия. Ответникът не се интересува от децата и не е съдействал за издаване на нови паспорти на децата след изтичане на срока на валидност на старите документи. С влязло в сила решение по гр.д. № 1643/2017 г. по описа на Районен съд – Пазарджик на децата е дадено разрешение за пътуване в чужбина без ограничение на броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което се провеждат. С оглед на обстоятелството, че майката на децата се е устроила в Германия и даденото на децата разрешение да пътуват неограничено в чужбина съдът намира, че е в техен интерес да могат да се пътуват свободно извън страна, за да бъдат с майка си, която упражнява и родителските права.

Поради това следва да бъде постановено решение, с което предявените искове да бъдат уважени изцяло, като бъде дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата, за издаване на паспорти за пътуване в чужбина на децата.

Искането на ищцата за присъждане на разноски е неоснователно, тъй като производството е по спорна съдебна администрация, при което за разлика от исковото производство, не се решава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а само се оказва съдействие относно начина на упражняване на признати и гарантирани от закона права. Поради това в първоинстанционното производство всяка страна следва да понесе разноските, които е направила, независимо от изхода на спора. В този смисъл е Определение № 385 от 25.08.2015 г., постановено по ч.гр.д. № 3423/2015 г. на ВКС, I г.о.

По изложените съображения и на основание чл. 127а, ал. 2 от СК Районен съд – Пазарджик

РЕШИ:

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, заместващо съгласието на бащата Х. К. Я., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****“, за издаване на паспорти за пътуване в чужбина на децата Д. Х. Г., ЕГН ***** и Д. Х. Г., ЕГН ***** въз основа на заявление, подадено от тяхната майка Л. К. Г., ЕГН *****.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните и на ДСП Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____